

Патријарх Порфирије са архијерејима осветио храм Светог архиђакона Стефана у Кизборију

– Тамо где је Светосавац, где је православни Србин – ту је и Србија, изнутра у срцу. Ту је сва светлост и лепота њена. Зато, нека Господ буде са свима вама и да увек долазите у овај храм као деца Цркве Христове, да славите заједно са свима нама Једног у Тројици Бога – део је благослова Његове Светости Патријарха српског г. Порфирија упућеног бројним верницима окупљеним у Кизборију у молитвеној свечаности у част освећења богомоље посвећене првом мученику за Христа Господа, кога је као заштитника прослављала светородна српска династија Немањића.

Храм Светог архиђакона Стефана, подигнут 1994. године, дело је љубави верног народа који живи у Кизборију, али и другим општинама Мелбурна. Дан освећења храма за овдашње Светосавце велика је молитвена и народна свечаност, па је много њих у маниру традиционалног српског гостољубља дочекало Његову Светост Патријарха српског г. Порфирија, који је заједно са архијерејима и свештенослужитељима осветио храм и служио свету Литургију. Богослужење су појањем украсили хор при храму Светог архиђакона Стефана, хор „Стеван Мокрањац“ и Руски православни мушки хор, са диригентима Захаријем Армстронгом, Савом Ђукићем и Нектаријем

Котларовим.

У обраћању духовној деци Српске Православне Цркве на Петом континенту, Патријарх Порфирије је навео да се данас радујемо сви, јер се радује Господ због њихове љубави, вере, молитве, верности Христу Господу, коренима и прецима, свима онима који су живећи у Христу украсили календар Цркве. Осврнувши се на географску удаљеност овог дела српске дијаспоре од отаџбине праћену различитим временским зонама, Патријарх Порфирије је казао да постоји „само једна зона која се зове вера, наш братски и сестрински загрљај и у тој зони нема тешкоћа“. Напротив, у њој су препреке дар и благослов, јер то је зона која превазилази све разлике, поделе, мржњу и искључивост, поучио је поглавар Српске Православне Цркве, уз посебну хвалу српском народу за вештину очувања идентитета, једнако наглашену као и способност опстанка и стварања у туђој земљи.

– И то је парадокс православног српског хришћанина. Где год да оде, од Америке до Аустралије, он остаје оно што јесте, а истовремено постаје једно са онима са којима живи. То је могуће само оном Србину који кад оде било где налази своје извориште и исходиште у Цркви Православној, у Цркви Светосавској. Да ли сам у праву? Ви то знате неупоредиво боље него ја. Сваки онај који долази у храм Божји овде у Аустралији, он постаје снажнији, постаје храбрији и способнији да се хвата од почетка у коштац са непознатим, да га савлађује и постаје равноправан са свима изнутра, по духу. Међутим, у исто време он јача себе као православног хришћанина и православног Србина – похвалио је Патријарх Порфирије Србе у дијаспори који деценијама подижу светиње, остављајући печат своје духовности и традиције онако како су то некада чинили Срби избегли на просторе данашње Мађарске пред налетом Турака, зидајући велелепне храмове посвећене Господу Христу и Његовим угодницима.

– Када станемо на средину овог храма знамо и чији смо и који смо. Знамо и да нема ништа веће од овога. Дижете и зидате храмове потврђујући да сте Светосавци, православци и истински Срби, јер онај Србин који се није уградио у изградњу у овај храм или не долази пре или касније не само да заборави да је Србин православно и одакле је, него тај заборави и мајку, своје сроднике. Ви, долазећи овде, добијате снагу да будете сведоци свога имена, али да будете и проповедници и мисионари Христови – поучио је Патријарх Порфирије о важности чувања вере као суштине једног народа и опасности њеног губљења које са собом одрицање и од најближих сродника.

У темељ храма Светог архиђакона Стефана уграђено је дрво из Шумадије, а у

Часну трпезу, према жељи Митрополита аустралијско- новозеландског г. Силуана, честица моштију Светог Стефана Дечанског, онога који треба свима да нам буде узор у „нашој зони православља и љубави“, јер тамо где су његове мошти (манастир Дечани, Косово и Метохија) долазе и траже помоћ и припадници других вера и народа – истакао је Патријарх Порфирије, уз уверење да ће молитве намерника у храм у Кизборију довести мноштво боготражитеља од којих ће неки можда препознати шта је истинска и права вера.

– Било да имате успехе, победе или падове, невоље и тешкоће, дођите у сваки наш православни српски храм! Обратите се Господу! Нека вам све почне молитвом, нека све протиче у молитви и заврши се молитвом! Онда ће увек бити мира у души и знаћете да је Бог увек са вама. Он никад не оставља, само треба дочекати Његово време – једна је од мудрих и драгоцених поука Патријарха Порфирија за хришћански живот како овдашњих верних тако уопште свих који бирају хришћански пут.

Беседу Патријарха српског г. Порфирија у целости прочитајте [ОВДЕ](#).

Обраћајући се у име Богом повереног му верног народа, Митрополит аустралијско-новозеландски г. Силуан је заблагодарио Патријарху Порфирију на „очинској љубави, радости и утехи“ пруженој Србима у Аустралији.

– Ми, деца овог континента, Аустралије и Новог Зеланда, осетимо љубав Вашу. Осетимо загрљај Ваш, оно што је потребно нама овде, а то је подршка Мајке Цркве. Ви сте, као трећи предстојатељ овде, манифестујући ону љубав, потврду и уверење да Мајка Црква не гледа на географску даљину када су у питању њена деца и када је у питању најважнији део свега што чинимо, а то је мисија Цркве. Данас смо почаствовани и благословени. Данас смо озарени и данас се радује не само град Мелбурн и деца Светог Саве овде сабрана, данас се радује овај континент и цела наша епархија – рекао је Митрополит Силуан, благодарећи Патријарху Порфирију и браћи архијерејима на доласку и освећењу храма Светог архиђакона Стефана који деценијама љубав верника изграђује.

– Данас је велика буктиња овде упаљена и Ваш народ се радује. Народ Цркве Светосавске се радује, јер гледа овде свог предстојатеља, као и сабор архијереја и свештенослужитеља. Видимо како дело љубави заиста добија своју пуноћу, свој прави облик и своју праву проповед – поручио је у благодарју у име својих епархиота Митрополит Силуан.

Молитвена свечаност је употпуњена програмом фолклорног друштва које ствара при храму. Кумовима храма г. Зорану и гђи Милеви Еровић уручене су иконе на дар, а сабрање је заокружено свечаном трпезом у парохиском дому којој су присуствовали локални и државни функционери. Помоћник министра за држављанство и међународно образовање г. Џулијан Хил пожелео је добродошлицу Патријарху Порфирију и честитао освећење храма. Честитке је упутила и заменик премијера државе Викторија гђа Габријела Вилијамс, изразивши поштовање према српској заједници и њеном вишедеценијском доприносу аустралијском друштву. Јадранка Јанковић, специјални дописник из Аустралије.

Старешина хама Светог архиђакона Стефана свештеник Александар Савић је поздравио све учеснике свечаности и захвалио на прикупљеном прилогу од којег ће део бити упућен црквеним народним кухињама на Косову и Метохији, а део Колеџу Светог Саве у Варовилу.

На крају сабирања, Митрополит Силуан је захвалио Патријарху Порфирију, браћи архијерејима, учесницима у програму и свима који су се на разне начине уградили у градњу храма и организацију свечаности освећења храма. – Долази време у којем ће храм градити нас – поручио је Митрополит Силуан, чију беседу у целости можете прочитати ОВДЕ.

Похвале парохии у Кизборију и честитке на богоугодном делу упутио је и Митрополит средњезападноамерички г. Лонгин, посебно везан за Митрополију аустралијско-новозеландску, јер му је на почетку архијерејског служења она била дата на управу.

Његовој Светости Патријарху су саслуживали; високопреосвећена господа митрополити средњезападноамерички Лонгин, тимочки Иларио, нишки Арсеније и аустралијско-новозеландски Силуан, преосвећена господа епископи вашингтонско-њујоршки и источноамерички Иринеј, бихаћко-петровачки Сергије и ваљевски Исихије; архимандрит Данило, директор Патријаршијске управне канцеларије; протођакон проф. др Драган Радић; јерођакон Теодосије; ђакон Василије Перић; ипођакони Дејан Накић и Владимир Јелић, бројно свештенство Митрополије аустралијско-новозеландске.

Јадранка Јанковић, специјални дописник из Аустралије

spc.rs